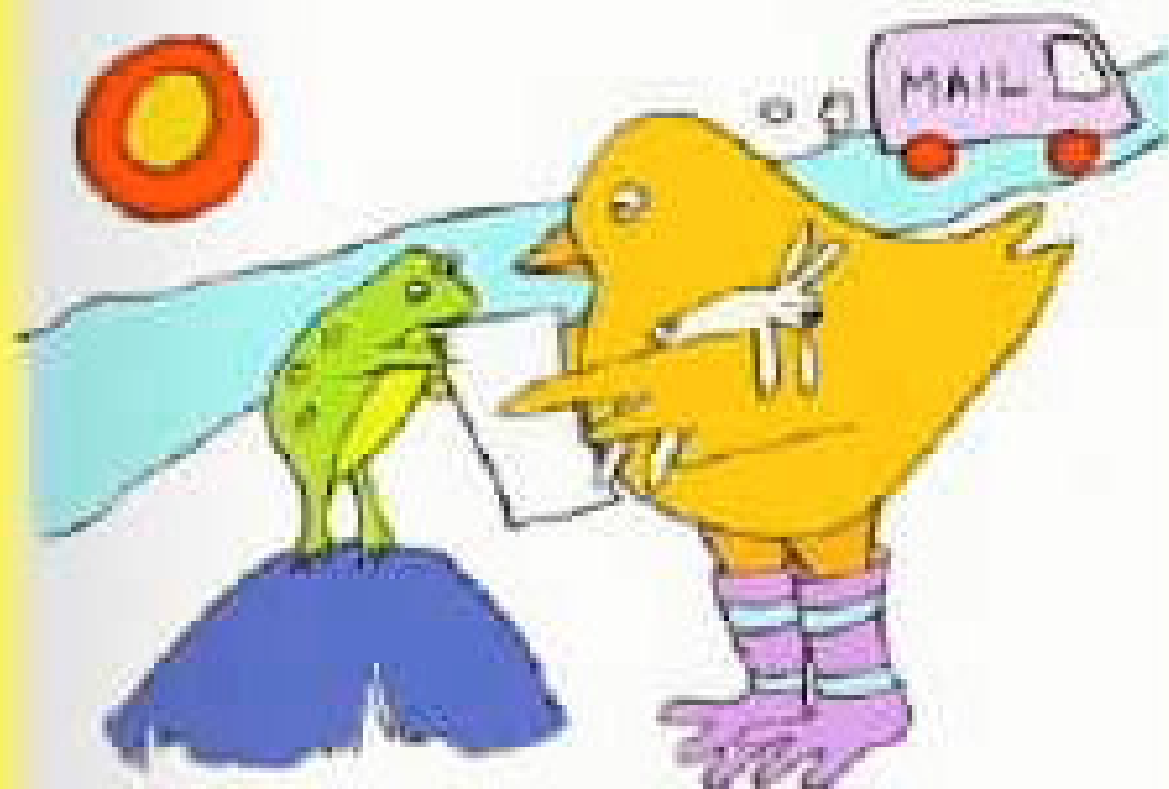

כני האפרוח
נוסע
לסבתא

שרון פ. מקקוללוג

לרני הגיע מכתב.
"בואו לבקר"
כתבה סבתא.

זו הפעם הראשונה שרני
אמור לנסוע.
"יהיה נחמד לצאת
לנסיעה" אמר סמי
הצפרדע חברו.
"אני מעדיף להישאר
בבית" אמר רני "אני חושב
שבוני שלי גם כן מעדיף
להישאר."

רני ארז את מברשת
השיניים הירוקה שלו ואת
הפיז'מה האדומה.
סמי ארז פחית תולעים
כדי שיהיה להם מה לאכול
בדרך.

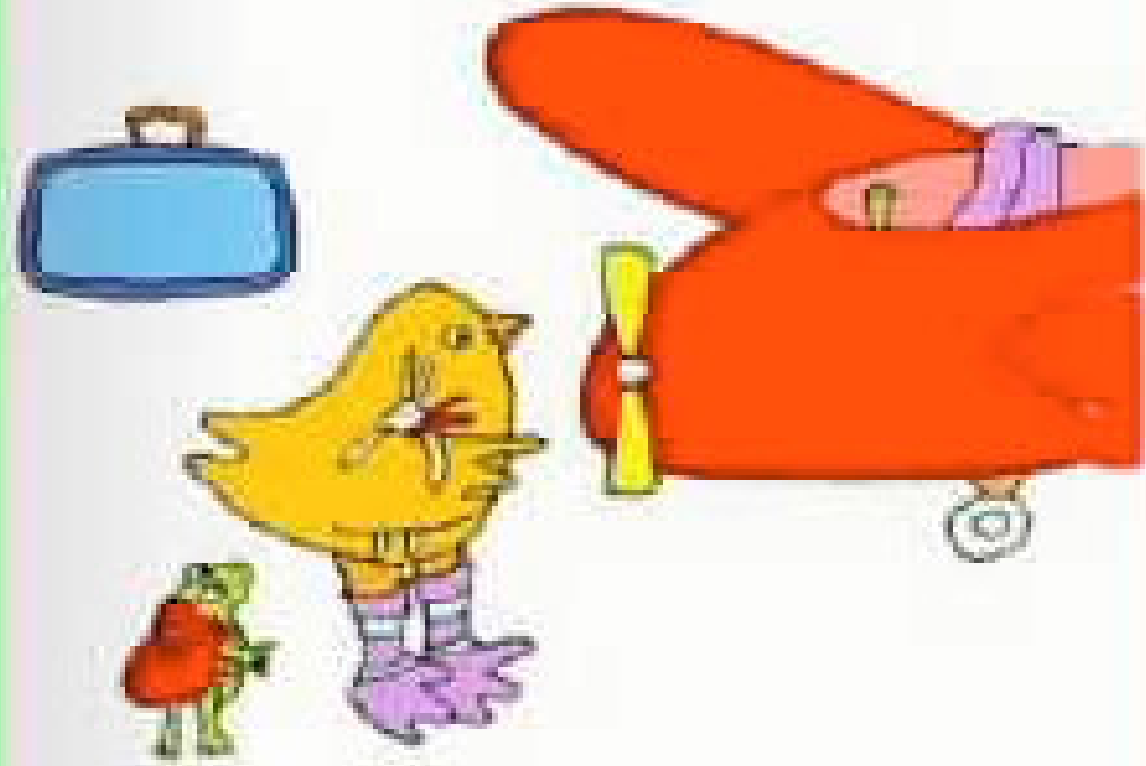
רני ארז סבון והרבה זוגות
גרביים. הוא הכין גם את
בוני לנסיעה.
"אינך צריך את בוני
בדרך" אמר סמי.
"כן" אמר רני "בוני נוסע
אתי. הוא ירגיש בודד אם
אשאיר אותו בבית."

רני וסמי נסעו במונית
לשדה תעופה.
"האם הנהג יודע איך
להגיע לשם?" שאל רני.
"אולי נתעה בדרך. בוני
לא רוצה ללכת לאיבוד".
"אל תדאג" אמר סמי
"הנהג נוסע כל יום לשדה
תעופה. הוא מכיר את כל
הדרכים לשם."

זו הטיסה הראשונה של
רני. "המטוס הזה נראה
לי גדול מדי" אמר "בוני
יפחד לטוס. אולי מוטב
לנו לנסוע לשם במכונית".
"לא" ענה סמי "זה רחוק
מדי. אבל נטוס מעל
הבתים והעצים כמו
ציפורים".

"איך המטוס יכול לעלות
לשמיים?" שאל רני.
"הכנפיים נשענות על
האוויר והוא כך מתרומם"
הסביר לו סמי.
רני נהנה מהטיסה ותוך
זמן קצר הם כבר נחתו.

עכשיו רני וסמי היו
צרכים לשוט באונייה
סגולה כדי לעבור בים
גדול.

"האונייה יפה מאוד" אמר
רני "אבל בוני יפחד
לשוט בים."

אבל בכל זאת היה נעים
לשוט ביחד עם סמי.
"איפה החוף" שאל רני
"אני רואה רק מים?"
"הביט על המפה" אמר
סמי "עוד מעט נגיע לאי
גדול."
"בוני ישמח מאוד להיות
שוב ביבשת" אמר רני.

על האי הם עלו לאוטובוס
גדול. "נשב למטה" אמר
רני.

"אבל מהקומה העליונה
תוכל לראות יותר" הסביר
סמי.

"בוני עלול לפחד" אמר
רני.

"לא, זה בטוח מאוד" ענה
סמי "והנהג ייסע לאט?"

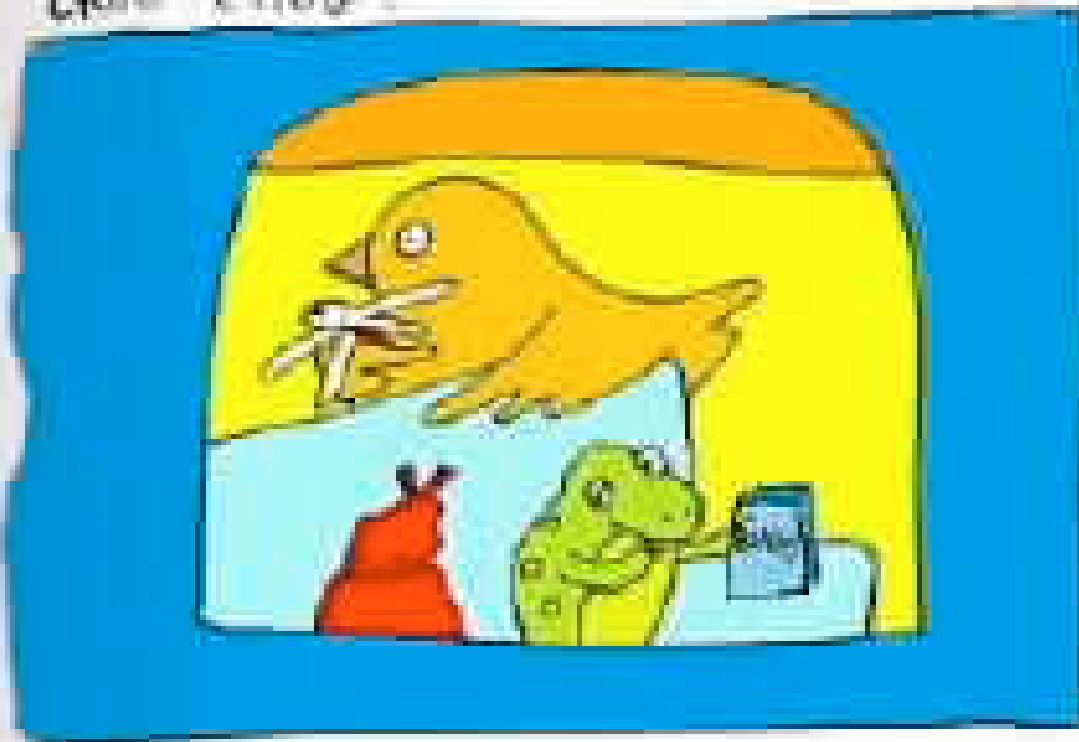

ועכשיו לאן?
הם עלו על רכבת ארוכה,
כחולה.

"הרכבת רועשת מאוד"
אמר רני "ומתנדנדת.
בוני יפחד."
"רק תסתכל דרך החלון"
אמר סמי "ראה איך
העצים והבתים עוברים
לידנו. ואולי נראה גם
איזה חיות בשדה."

CHUG! חוג!

עכשיו הגיע זמן לנסוע
בחשמלית.
"בוני לא אוהב את
החשמלית" אמר רני
"והוא לא רואה לאן אנו
נוסעים".
"רק תסתכל סביב" ענה
סמי "האם אין זו נסיעה
יפה?"
אבל רני לא היה כל כך
בטוח.

בסוף רני וסמי לקחו
אופנוע ורכבו דרך העיר.
"אנו רוכבים מהר מדי"
קרא רני "בוני, תחזיק
אותי חזק!"
"אבל זה נעים, נכון?"
שאל סמי.
"הו! הו! איזו רכיבה
נעימה!" קרא רני.

הם הגיעו לבית ורוד קטן
וסבתא יצאה לקראתם.
רני נישק לסבתא.
"הייתה לנו נסיעה יפה"
סיפר "ובוני נהנה גם
הוא. הוא אפילו רגע לא
פחד!"

